

FARNÍ ZPRAVODAJ **MORAVANY, ŽELEŠICE**

Prosinec 2017/leden 2018

Uvnitř také najdete: *Pro děti, Vzdělávací cyklus, Život farnosti, Pro čtenáře...*

Slovo otce Mariusze

Proč k nám Bůh přichází jako Dítě?

Když přemýšlím nad tím, proč vlastně k nám Bůh přišel jako dítě, vybavuje se mi příběh jednoho z francouzských spisovatelů 19. století Victora M. Huga. Na pobřeží moře zuřila bouře. Vichr, obrovské vlny, mlha, všude tma. Rybářova žena, která doma spravovala u světla síť, přemítala: „Jen aby se manžel vrátil. V takovém nečase, a on šel lovit. Vždyť je přece Štědrý den.“ Pak ji napadlo: „A copak dělá sousedka? Její manžel zahynul na moři a ona má dvě malé děti. Jedno ještě nemluví a druhé už leze, už se pokouší chodit.“ Rozhodla se za ní zaskočit. V okně svítilo světlo, dveře nebyly zamčené. Otevřela. Na nočním stolku hořelo světýlko a ozařovalo ženu v posteli. V koutku se k sobě choulily dvě děti. Matka klidně spala. Když k ní sousedka přistoupila blíž a položila jí ruku na čelo, bylo studené. „Chudinka, umřela. Ale co ti dva broučci? Co budeme dělat? My máme doma dětí pět!“ Přistoupila k nim, přikryla je plachtou, vzala do náruče a odnesla k těm svým pěti. Pak se vrátila k práci a jenom si v duchu pomyslela: „Co na to jen poví můj muž?“ Konečně přišel, o půlnoci, upachtěný, unavený. „Jak se ti vedlo?“ – „Ale, bylo to zlé. Nechtyl jsem nic a síť je

potrhaná. Div že jsem život zachránil.“ Žena chvíli mlčí a pak říká: „Naše sousedka, Simonová, umřela.“ Bylo ticho a pak se muž ptá: „A co bude s dětmi? Nemůžeme je tam tak nechat. Běž a ulož je k našim.“ Žena je opět potichu, až ji on začne pobízet: „Ty máš tak tvrdé srdce? Ty nechápeš, že k děcku musíš mít soucit?“ A ona jen odkryje plachtu: „Už jsou tady.“

Dítě má v sobě něco zvláštního. Dítě si svou bezmocí a prostotou snadno získává srdce a pozornost dobrého člověka. Přirozeně boří hranice, které máme mezi sebou. Neděsí a neponižuje. V tom právě vidím jeden z důvodů, proč Bůh k nám přichází jako Dítě: aby nás svou velikostí a mocí nevyděsil, neohromil. Stal se jedním z nás, aby nám naší řečí mohl sdělit, že chce být naším Emmanuelem – Bohem s námi, někým tak prostým a přístupným člověku, jako je dítě. Bůh asi nikdy nebyl člověku tak blízko jako v jeslích v osobě malého Ježíše. Možná se Boha bojíme a raději bychom na něj vůbec nemysleli, ale Vánoce jsou tu právě proto, abychom v symbolu Božího dítěte objevili pravou Boží tvář. Tvář vtělené Boží lásky, Boží blízkosti v naší každodennosti. Chceme-li takového Boha najít, musíme se sami stát „dítětem“ a více hledat srdcem než rozumem. Jsou věci mezi nebem a zemí, jež vnímáme pouze srdcem. Člověk pyšného rozumu jen těžko najde Boha. Učme se také vnímat srdcem lidi kolem sebe, protože pod zdánlivě tvrdou slupkou jejich brblání, nervozity a únavy v sobě často zrcadlí krásu a dobro, jež vložil do jejich srdce náš Stvořitel.

Přeji vám, milé sestry a bratři, abyste o těchto Vánocích prožili něco z tajemství lásky vtěleného Boha a krásné rodinné společenství.

(o. Mariusz Józef Sierpniak)

Liturgické období

V adventu jsme byli vedeni k radostnému očekávání příchodu Ježíše na svět, mezi nás lidi. Boží Syn vstoupil před více než 2 tisíci lety do našeho času, do našeho lidství. Stal se lidským zárodkem v těle mladičké židovské maminky. V jejím těle rostl a vyvíjel se a tyto poslední dny adventu jakoby byly už těsně před porodem. Bylo to Mariino první dítě, a tak se jistě nejen těšila, ale cítila i rozechvění nad neznámou zkušeností, která ji čekala. A pak to přišlo a ona držela v náručí děťátko. Bezbranného maličkého chlapečka, o němž věděla, že je Syn Boha.

A teď mi dovoďte přeskočit jinam. Před časem, bylo to na slavnost Božího Těla, kněz při mši řekl, že musíme posilovat svou víru. Propadla jsem v tu chvíli jakési panické skepsi. Jak to mám udělat? Potřebuji praktické rady, a ne takováto slova, pod kterými si nedokážu nic představit! Začala jsem si v hlavě řadit myšlenky – víra je přece vztah, takže jestli se o ni mám starat, bude to podobné jako s jinými vztahy. Je třeba trávit s tím druhým čas, povídat si, poslouchat ho, něco spolu zažít... Jenže jak tohle mám uskutečňovat s Bohem? Bože, vždyť ty jsi tak zoufale nepředstavitelný a abstraktní, nemohu tě vidět, ani se tě dotknout! A v tu chvíli mi Bůh odpověděl. Dnes je přece Boží Tělo! Copak tělo není hmatatelné? Já jsem přece Ježíš z Nazareta, narodil jsem se, rostl a chodil po zemi jako ty. V tu chvíli jsem pochopila, že on je hmatatelný. Vždyť je plně člověk jako já. Má svou tvář. Kdybych žila dřív, mohla jsem mu podat misku s vodou, mohl mne obejmout. Vzpomněla jsem si na Turínské plátno a s radostí si připustila, že si Ježíše mohu představovat, tak jak si třeba představuji blízké lidi, když na ně vzpomínám.

	<p>Ježíš, Syn Boha, Bůh sám byl a je i člověk. A tak kéž ve vánoční době zakusíme, že On se stal člověkem a přebývá mezi námi.</p> <p style="text-align: right;"><i>(Terezie Vařeková)</i></p>
<p>Co se děje</p>	<p>Společenství manželů:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Každou první neděli v měsíci se na moravanské faře setkávají manželské páry a probírají různá zajímavá témata nejen z manželského života. <p>Společenství mužů:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Vždy třetí neděli v měsíci se na faře v Moravanech koná setkání mužů. <p>Setkávání mládeže:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Na faře v Želešicích, každý 2. a 4. pátek v měsíci od 18:00. <p>Příprava dospělých na svátosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Příprava se koná každé druhé pondělí v měsíci na moravanské faře spolu s P. Mariuszem. <p>Večery chval:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ V moravanském kostele od 19:00. Nejbližší termíny: 27.1., 24.2.2018 <p>Adorace:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Každý první pátek v měsíci vede mládež adoraci v kostele sv. Václava v Moravanech. <p>Hnutí Modlitby matek:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ V roce 1994 napsala skupina křesťanů v Anglii brožurku s názvem <i>Co to děláme našim dětem</i>. Knížka byla plná statistik o tom, jak trpí děti v Anglii, ale i jinde ve světě. V r. 1995 na katolické charizmatické konferenci v městečku Walsingham Sandru (spoluzakladatelku hnutí) probudil hlas, který jí říkal: modlí sa za své děti. Za necelé dva roky se Modlitby matek rozšířily do mnoha zemí světa. Od r.

1996 se i v Moravanech maminky pravidelně každý týden setkávají a společně se modlí.

Lectio divina:

➤ Metoda čtení Bible a modlitby. Každé pondělí 19:45 na moravanské faře.

Jednotlivé kroky metody:

1. Vzývej Ducha Svatého
2. Čti Boží slovo (lectio)
3. Rozjímej Boží slovo (meditatio)
4. Modli se Božím slovem (oratio)
5. Nazírej Boží slovo (contemplatio)
6. Jednej podle Božího slova (actio)

Tříkrálová sbírka:

➤ 6.1.2018 proběhne dopoledne v Moravanech a Želešicích Tříkrálová sbírka. Požehnání koledníkům se bude konat v kostelích: Želešice v 9:00., Moravany 9.30. Jakákoliv darovaná částka podpoří zejména místní sociální a zdravotní služby, které poskytuje Diecézní charita Brno lidem v nejrůznějších obtížných situacích. Sbírka má také další pozitivní dopad. Motivuje k dobročinné aktivitě tisíce dětí a mladých lidí, pro něž je sbírka důležitou životní zkušeností.

Pozvánky:

➤ V neděli 25.12. po hlavní vánoční bohoslužbě v 10.30 se můžete těšit na společné zpívání koled u jesliček v Želešicích.

➤ V úterý 26.12. v 18:00 v kostele sv. Václava v Moravanech proběhne koncert moravanské scholy.

➤ V sobotu 20.1.2018 se koná farní ples v orlovně v Ořechově. Lze se přihlásit na www.farniples.cz.

(kolektiv autorů)

Vzdělávací cyklus

Když se řekne Bible...

Bible, kniha, která je křesťany (a Starý zákon i židy) vnímána jako Boží zjevení. Etymologický původ slova Bible vychází z řeckého *biblion* (kniha), slovo Zákon pak vychází z řeckého *diathéké* (smlouva). Bibli známe také jako *Písmo svaté* (tak bývá Starý zákon označován v Novém zákoně) nebo *Boží slovo* - Bůh takto k lidem promlouvá skrze lidská slova a lidské dějiny. Mluví tedy skrze (vyvolené) osoby (srov. např. 1Sam 3,6; Iz 1,10; Jer 1,2) a svá slova zpečetil v období Ježíšova života (srov. Žd 1,1-2; Jan 1,1.14).

Bible je dělena na Starý a Nový zákon. Starý zákon, dle katolického dělení (včetně deuterokanonických spisů), je souborem 46 knih. Novým zákonem rozumíme přidané křesťanské spisy, je jich 27 (dělení, viz. tabulka níže).

Dříve, než lidé začali používat aktivně psané slovo, existovala ústní tradice. Touto formou se tradovaly události lidských dějin z generace na generaci. V tehdejší izraelské patriarchální společnosti bylo povinností otců předávat svým potomkům konkrétní historické události. Nebyla to ale pouze rodina, kde se informace předávaly. Lidé se shromažďovali ve svatyních, tzn. na místech, která souvisí s tradicí, se zvláštním Božím zásahem, např. Mamre v blízkosti Hebronu, jež je spojována s Abrahámovou tradicí (srov. Gn 13,18; 18,1). V neposlední řadě byl místem setkávání také Jeruzalémský chrám, středisko kultury a náboženského učení.

Psaná tradice (tak jak ji dnes známe) s největší pravděpodobností sahá až do doby babylonského exilu (587-539 př. Kr.). Snad tato událost, která s sebou jistě nesla i krizi víry vyvoleného národa, vzbudila

v Izraelitech touhu posbírat a zaznamenat veškeré ústní a písemné tradice a dát jim tak konkrétní podobu. Jedná se zejména o knihy Mojžíšovy (resp. *Zákon, Pentateuch*). Je třeba si uvědomit, že tehdejší možnosti, zaznamenávat psaná slova, byly velmi odlišné (*hliněné desky, papyrus, pergamen* – tištěné knihy, jak je známe dnes, vznikají až po roce 1440 po Kr.). Kniha a její obsah nevzniká v jednom konkrétním okamžiku. Je to proces, který může být časově náročný a více či méně složitý. Jazykem knih Starého zákona je z největší části hebrejštiny. U dvou knih Starého zákona (*Daniel, Ezdráš*) nalezneme i Aramejštinu. Řecky jsou pak sepsány 2. *Makabejská*, úvody k *Sirachovcovi* a *Baruchovi* a *knihou Moudrosti* - nejmladší kniha Starého zákona. První ucelený překlad Starého zákona do řečtiny nazýváme *Septuaginta* (můžeme se setkat i s označením *LXX*) a vznikl v Alexandrii přibližně v období 3.-1. st. př. Kr. Tento překlad sloužil Židům, kteří žili mimo Palestinu a nerozuměli tak hovorové hebrejštině. U knih Starého zákona se setkáváme s dělením na protokanonické a deuterokanonické. Protokanonickými označujeme ty knihy, které utvářejí kánon (sbírku biblických knih, jež církevní tradice považuje za inspirované, protože byly sepsány pod vlivem Ducha Svatého, a jako takové byly autoritou Církve přijaty) Starého zákona uznávaný i protestanty. Deuterokanonických knih je 7 - *Baruch, Tobíáš, Judit, Sirachovec, kniha Moudrosti, 1. a 2. Makabejská*. Toto dělení pochází od Sixta Sienského, teologa 16. století. *(příště vznik textu Nového zákona a textová kritika Bible)*

Zdroj: VLKOVÁ, Gabriela Ivana: *Slovo Boží a slovo lidské*.

(Michael Ruschka)

Formace, rozsah a dělení biblického kánonu

Palestinský kánon

Židé (Tanach)

Tóra	Genesis Exodus Leviticus Numeri Deuteronomium
	Jozue Soudců 1.-2. Samuelova 1.-2. Královská Izajáš Jeremjáš Ezechiel
Proroci - Neví'im	12 malých proroků (Ozeáš, Jóel, Ámos, Abdjáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Abakuk, Sofonjáš, Ageus, Zacharjáš, Malachiáš)
	Žalmy Jób Příslloví Píseň písní Rút Pláč Kazatel Ester Daniel Ezdráš Nehemjáš 1.-2. Paralipomenon
Spisy - Ketuvim	Megillót

Alexandrijský kánon

Katolíci (Starý zákon)

Pentateuch	Genesis Exodus Leviticus Numeri Deuteronomium
	Jozue Soudců Rút 1.-2. Samuelova 1.-2. Královská 1.-2. Paralipomenon Ezdráš Nehemjáš Tóbijáš Júdit Ester (+ přídavky) 1.-2. Makabejská
Dějepisné knihy	Izajáš Jeremjáš + Pláč Baruch Ezechiel Daniel (+ přídavky)
	Ozeáš Jóel Ámos Abdjáš Jonáš Micheáš Nahum Abakuk Sofonjáš Ageus Zacharjáš Malachiáš
Proroci	Velcí proroci
Mudroslovné knihy	Jób Žalmy Příslloví Kazatel Píseň písní Kniha moudrosti Kniha Sirachovcova

Katolíci Protestanti

Protokanonické knihy = Kanonické knihy
Deuterononické knihy = Apokryfy
Apokryfy = Pseudoepigrafy

Pozn.: Protestantský kánon odpovídá rozsahem židovskému, ale řazením katolickému.

Pro čtenáře

Název díla: **Mezi dvěma světy**

Autor: **Christoph Markschies**

Markschies (nar. 1965) vystudoval evangelickou teologii, filozofii a klasickou filologii v Marburgu, Mnichově, Jeruzalémě a Tübingenu. Habilitoval se v r. 1994 a od téhož roku až do roku 2004 byl profesorem církevních dějin na univerzitě v Jeně. Působil také v Heidelbergu, kde se věnoval antickému křesťanství. Aktuálně pracuje jako profesor církevních dějin v Berlíně.

Ve své knize *Mezi dvěma světy* přibližuje čtenáři život nejstarší církve, její vývoj v římském prostředí a její zvyky na základě archeologických poznatků a původních spisů. Markschies nabízí i dobové úryvky různých autorů. Vybral jsem dvě pasáže, které dokreslují obraz tehdejší církve.

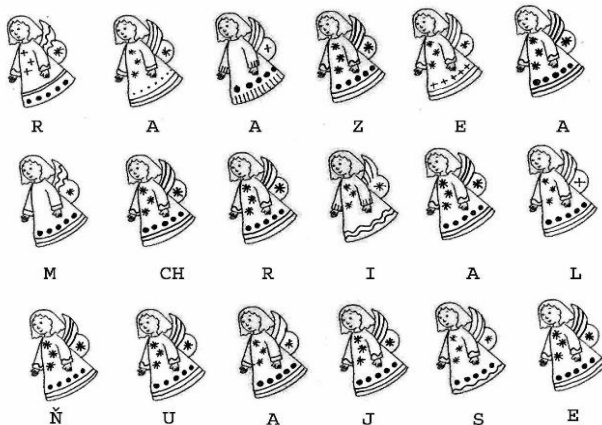
V prvním příspěvku Markschies přibližuje, co píše neznámý autor ve 2. století v jednom ze svých spisů *Diognétovi* o křesťanech: „Nemůžeš očekávat, že ti nějaký člověk prozradí tajemství jejich zvláštní zbožnosti. Křesťané se totiž od ostatních lidí neodlišují ani krajem, ani řečí, ani zvyky. Neboť nikde ani neobývají vlastní města, ani nepoužívají nějakou odlišnou řeč, ani nevedou nijak nápadný život. Naopak bydlí v řeckých a barbarských městech, kam se kdo poděl a zachovávají tamější zvyky v oblékání a jídle i v ostatním životě. Každý z nich obydluje svoji vlast, ale jako ne-občan; na všem se podílejí jako občané a vše snášejí jako cizinci. Každá cizina je pro ně otčinou a každá otčina cizinou. Uzavírají manželství jako všichni a plodí děti; ale nepohazují novorozeňata (to bylo právem římského otce v rámci jeho otcovské pravomoci). Mají společný stůl, ale ne (společné) lože.

	<p>Zachovávají vydané zákony a překonávají je svým vlastním způsobem života. Milují všechny a všemi jsou pronásledováni.“</p> <p>Druhý příspěvek je o způsobu modlitby tehdejší církve, který je zmíněn v církevním řádu nazývaným <i>Apoštolská tradice</i>: „když se věřící, muži i ženy, ráno probudí ze spánku, mají si ještě před započítím práce umýt ruce, modlit se k Bohu, a až potom se odebrat do práce. Jestliže jsi doma, modli se o třetí hodině a chval Boha. Jsi-li ale v tuto dobu někde jinde, modli se k Bohu ve svém srdci. Stejně tak se modli o šesté hodině. Také v devátou hodinu se má dodržovat velká modlitba a velké chvály. Modli se také, než se tvé tělo uloží k odpočinku. Kolem půlnoci ale vstaň, umyj si ruce a modli se. Když je s tebou tvá žena, modlete se společně (...). Nebuď v modlitbě liknavý.“</p> <p style="text-align: right;"><i>(Michael Ruschka)</i></p>
<p>Pro děti (a rodiče)</p>	<p>V době kolem Vánoc máme příležitost pobývat v klidu se svými dětmi. Povídáme si s nimi o Vánocích, o dítěti Ježíši. Mám tip na to, jak takové rodinné sdílení obohatit. Povězme letos dětem o tom, jak jsme se na ně těšili, když rostly v bříšku u maminky. Jaký je to div, jak se miminko vyvíjí. A že i Ježíš byl takové děťátko a pak malý kluk a velký kluk a dospělý muž. Proto nám rozumí. On ví, jaké je to být člověk.</p> <p>Děti mohou nakreslit betlémskou rodinu spolu s tou svou – hezky u nich doma v obýváku, nebo v kuchyni... Obrázky, o něž se budeme chtít podělit, se vystaví v kostele.</p> <p style="text-align: right;"><i>(Terezie Vařeková)</i></p>

Anděl Gabriel řekl Marii, aby miminku, které se jí narodí, dala jméno Ježíš. Najdi 9 stejně ozdobených anděličků, jako je anděl v rámečku, a dozvíš se, co znamená jméno Ježíš.

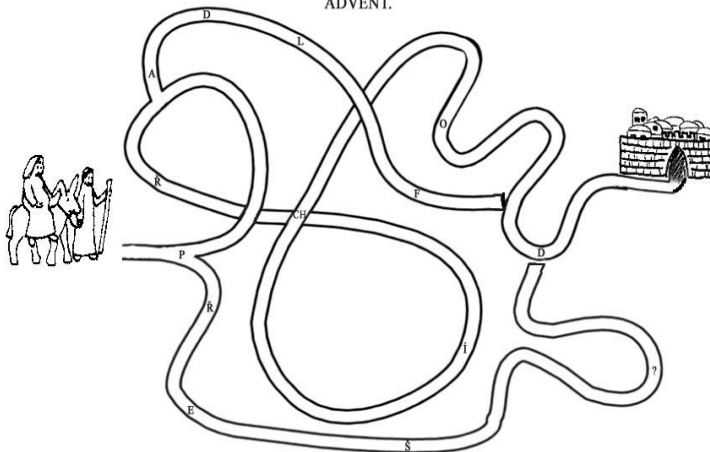
Bůh

www.deti.vira.cz

Doba čtyř týdnů před Vánocemi se nazývá Advent. Toto slovo pochází z latiny. Krátce před Ježíšovým narozením se museli Josef s Marií vydat na dalekou cestu z Nazareta do Betléma. Když s nimi tuto cestu správně projdeš a posbíráš na ní písmenka, zjistíš, co znamená slovo ADVENT.

Světec

Sv. Jan od Kříže

Na 14. prosinec připadá v katolickém kalendáriu památka sv. Jana od Kříže (1542-1591), španělského mystika, kněze a učitele církve. Patří také mezi nejproslulejší básníky španělské renesance.

Sv. Jan od Kříže, vlastním jménem Juan de Yepes se narodil ve španělském Fontiveros, na kastilské náhorní plošině. Jeho rodiče byli velmi chudí, přestože otec Gonzales pocházel ze zámožné rodiny. Jan měl dva sourozence.

Když mu bylo devět let, jeho otec již téměř dva roky nežil a jeden z jeho bratrů zemřel na podvýživu. Veškeré prostředky rodiny byly vyčerpány. Matka Kateřina nemohla uživit své dva syny a odhodlala se proto odvézt Jana do sirotčince v Medině, kde zůstal osm let. V sirotčinci si osvojil řemeslo a v 17 letech působil ve špitále pro léčbu nakažlivých chorob. Po úvahách o tom stát se nemocničním kaplanem přichází rozhodnutí pro karmelitánský řád. Záhy prošel noviciátem a r. 1567 přijal kněžské svěcení.

Ve svých 25 letech, potkává Jan sv. Terezii z Avily, se kterou zakládá reformovaný řád bosých karmelitánů. I když zakládání klášterů nových reformovaných karmelitánů mělo oficiální církevní souhlas, přesto se našli karmelitáni, kteří považovali toto nové hnutí za zradu a podnikali vše pro to, aby šíření zastavili. Sv. Jan od Kříže byl 3. prosince 1577 unesen a uvězněn v toledském vězení. Jan v těchto zdech nalezne nejen neskutečná muka, ale co nás zajímá předně, najde zde při svých modlitbách a rozjímáních vnitřní spojení s Bohem, kterému se oddal beze zbytku. Zde, právě v těchto podmínkách, sv. Jan od Kříže zakusí nekonečnou Boží lásku a milosrdenství a z této milosti

	<p>rozvine své mystické učení a objeví básnického génia, inspirovaného láskou k Všemohoucímu. V temném prostoru cely se v Janově srdci rodí jeho nejkrásnější duchovní básně (později <i>Duchovní píseň</i>).</p> <p>Janovi se po dlouhých devíti měsících plných fyzického i duševního utrpení, na konci jeho sil, podaří z vězení utéct.</p> <p>Zamířil do kláštera bosých karmelitánek, kde měl možnost se léčit a na oplátku přednášel své básně složené ve vězení. Po vyléčení se odebral do kláštera v Andalusii, kde se stal představeným. V roce 1585 byl jmenován provinčním vikářem a o dva roky později se stal převorem konventu Mučedníků v Grenadě, kde napsal i svoje nejvýraznější dílo <i>Výstup na horu Karmel</i>.</p> <p>Po peripetiích, které jej potkaly v Grenadě se vrátil do Andalusie. Hnisavý zánět nohy doprovázený neustupujícími horečkami a operace, již podstupuje bez umrtvení, nenávratně přibližují sv. Jana do náruče Milovaného. Tolikrát prosil Pána, aby pro Něho mohl trpět. Zaopatřen svátostmi odchází světec 14. prosince 1591 za svým Stvořitelem, naplněn radostí a láskou, již bude s Ním a v Něm. Se slovy: „<i>In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum – do tvých rukou, Pane, svěřuji svého ducha</i>“, vydechl naposled.</p> <p style="text-align: right;">(Michael Ruschka)</p>
<p>Pastorační Rada (PR)</p>	<p>Pastorační rada je poradním a pracovním orgánem faráře či správce farnosti. Může a má být zřízena, aby podporovala a vedla účinnou evangelizaci, duchovní oživení a povznesení farnosti. Jejím úkolem je spolu s farářem vytvářet pastorační program, pomáhat s přípravou a slavením eucharistie, podporovat charitativní a vzdělávací činnost ve farnosti, přinášet</p>

	<p>podněty k prohlubování duchovního života farního společenství.</p> <p>Část členů PR volí farní společenství (volí farníci starší 15 let, zvoleni mohou být starší 18 let). Druhou část rady jmenuje farář dle vlastního uvážení. PR se ustavuje na dobu 4 let.</p> <p>V čele PR je vždy farář, který svolává a řídí její zasedání, alespoň 4 x do roka.</p> <p>Moravany: O. Langášková, I. Jeřábková, M. Langášková, R. Slavíková, P. Šimonek, J. Šíma, P. Kořenek.</p> <p>Želešice: A. Chytková, P. Machová, T. Vařeková, J. Korgerová, J. Rypar, V. Fic, F. Chlubna.</p> <p style="text-align: right;"><i>(o. Mariusz Józef Sierpniak, Pavel Kořenek)</i></p>
<p>Ekonomická rada (ERF)</p>	<p>Ekonomická rada je pomocným a poradním orgánem faráře. Pomáhá faráři, aby majetek farnosti byl spravován šetrně, obezřetně a spolehlivě. Stará se o zdroje příjmů (sbírky, dary, pronájmy, příspěvky obce nebo arcibiskupství) a zajištění potřeb farnosti, posuzuje důvody výdajů na zabezpečení chodu farnosti, údržbu farních objektů atd. Plní také kontrolní funkci vůči správci farnosti ohledně hospodaření s finančními prostředky a majetkem farnosti.</p> <p>Předsedou ERF je vždy farář, část členů může volit celá farnost, část členů může jmenovat farář dle vlastního uvážení. Mandát trvá 4 roky, členové by neměli být příbuzní faráři.</p> <p>ERF se schází nejméně 4x do roka.</p> <p>Moravany: P. Jeřábek, P. Moravec, J. Šíma, P. Šimonek, P. Slavík, M. Mojžíš, (P. Kořenek).</p> <p>Želešice: L. Mach, J. Šeliga, J. Kvasnička.</p> <p style="text-align: right;"><i>(o. Mariusz Józef Sierpniak, Pavel Kořenek)</i></p>

Slovo papeže Františka k adventu

„Advent je dobou přípravy našich srdcí, aby přijala Krista, Spasitele, naši naději,“ napsal papež František na sociální síti Twitter. Hovořil před tisíci věřícími shromážděnými na Svatopetrském náměstí o výzvě Jana Křtitele: *„Obrátte se, neboť Boží království je blízko.“*

Boží království se netýká jen života po smrti. Jistým způsobem je přítomné již nyní a je možné zakusit jeho duchovní moc, uvedl papež: *„Přichází Boží království. A co víc, je mezi námi! Toto slovo je velmi důležité: Boží království je mezi vámi, říká Ježíš.“*

Podmínkou pro vstup do Božího království je učinit změnu v životě, „obrátit se“, každý den učinit krok směrem vpřed. *„Jedná se o to opustit cesty a modly tohoto světa, které jsou pohodlné, ale vedou nás na scestí: úspěch za každou cenu, moc na úkor těch nejslabších, žízeň po bohatství, potěšení za každou cenu. A namísto toho otevřít cestu Pánu, jenž nám nebere naši svobodu, nýbrž dává nám pravé štěstí,“* řekl František.

Vánoce nejsou jen dnem velké vnější radosti, nýbrž především náboženskou událostí, na niž je nutné se připravit duchovně. *„V tomto adventním období se nechme vést výzvou Jana Křtitele: Připravte cestu Pánu, narovnejte mu stezky, jak nám říká. Cestu Pánu připravujeme a své stezky napřímujeme tehdy, když zpytujeme svá svědomí, abychom vyhnali ven tyto hříšné postoje, jež jsem zmínil, a které nepocházejí od Boha: úspěch za každou cenu, moc na úkor těch nejslabších, žízeň po bohatství, potěšení za každou cenu,“* uvedl také papež.

(zdroj: www.cirkev.cz)

Zpověď přímo před svátky u otce Krzysztofa, faráře z Ořechova:

Moravany - P. Krzysztof Drzazga ve středu 20.12.

od 18:00 – 18:30 a 19:00 – 20:00. (V 18:30 je mše svatá).

Želešice – P. Krzysztof Drzazga ve čtvrtek 21.12.

od 17:30 – 18:00 a 18:30 – 19:30. (V 18:00 je mše svatá.)

Hlavní vánoční bohoslužby od 24.12.2017 do 7.1.2018
(ostatní dny dle pravidelného programu, viz farní web a nástěnka)

	Moravany	Želešice	Nebovidy
24.12.2017 neděle	9:00 4. neděle adventní 23:00 vánoční vigilie, půlnoční	10:30 4. neděle adventní 17:00 vánoční vigilie	<i>není mše</i>
25.12. pondělí	9:00	10:30	14:30
26.12. úterý	9:00	10:30	14:30
31.12. neděle Svátek Svaté Rodiny	9:00 s obnovou manž. slibů 20:00-21:00 adorace, poděkování za starý rok	10:30 s obnovou manž. slibů + poděkování za starý rok	14:30 s obnovou manž. slibů + poděkování za starý rok
1.1.2018 pondělí	9:00	10:30	14:30
6.1. sobota Slav. Zjevení Páně (Tří králů) tříkrálová sbírka	mše 18:30 + tichá adorace NS 9:30 požehnání koledníkům	mše 8:00 první So, adorace 9:00 požehnání koledníkům	<i>není mše</i>
7.1. neděle Svátek Křtu Páně, končí vánoční doba	9:00	10:30	14:30

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Terezie Vařeková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.